

﴿سوره غافر ، ترجمه فولادوند﴾

به نام خداوند رحمتگر مهربان

حاء میم (1) فرو فرستادن این کتاب از جانب خدای ارجمند داناست
(2) [که] گناه بخش و توبه پذیر [و] سخت کیفر [و] فراخ نعمت است
خدایی جز او نیست بازگشت به سوی اوست (3) جز آنهایی که کفر
ورزیدند [کسی] در آیات خدا ستیزه نمی‌کند پس رفت و آمدشان در
شهرها تو را دستخوش فریب نگرداند (4) پیش از اینان قوم نوح و
بعد از آنان دسته های مخالف [دیگر] به تکذیب پرداختند و هر امتی
آهنگ فرستاده خود را کردند تا او را بگیرند و به [وسیله] باطل
جدال نمودند تا حقیقت را با آن پایمال کنند پس آنان را فرو گرفتم آیا
چگونه بود کیفر من (5) و بدین سان فرمان پروردگارت در باره
کسانی که کفر ورزیده بودند به حقیقت پیوست که ایشان همدمان آتش
خواهند بود (6) کسانی که عرش [خدا] را حمل می کنند و آنها که
پیرامون آند به سپاس پروردگارشان تسبیح می‌گویند و به او ایمان
دارند و برای کسانی که گرویده‌اند طلب آمرزش می‌کنند پروردگارا
رحمت و دانش [تو بر] هر چیز احاطه دارد کسانی را که توبه کرده
و راه تو را دنبال کرده‌اند ببخش و آنها را از عذاب آتش نگاه دار
(7) پروردگارا آنان را در باغهای جاوید که وعده شان داده ای با
هر که از پدران و همسران و فرزندان‌شان که به صلاح آمده اند داخل
کن زیرا تو خود ارجمند و حکیمی (8) و آنان را از بدیها نگاه دار
و هر که را در آن روز از بدیها حفظ کنی البته رحمتش کرده‌ای و
این همان کامیابی بزرگ است (9) کسانی که کافر بوده‌اند مورد ندا

قرار می‌گیرند که قطعاً دشمنی خدا از دشمنی شما نسبت به همدیگر سخت‌تر است آنگاه که به سوی ایمان فرا خوانده می‌شدید و انکار می‌ورزیدید (10) می‌گویند پروردگارا دو بار ما را به مرگ رسانیدی و دو بار ما را زنده گردانیدی به گناهانمان اعتراف کردیم پس آیا راه بیرون‌شدنی [از آتش] هست (11) این [کیفر] از آن روی برای شماست که چون خدا به تنهایی خوانده می‌شد کفر می‌ورزیدید و چون به او شرك آورده می‌شد آن را باور می‌کردید پس [امروز] فرمان از آن خدای والای بزرگ است (12) اوست آن کس که نشانه‌های خود را به شما می‌نماید و برای شما از آسمان روزی می‌فرستد و جز آن کس که توبه‌کار است [کسی] پند نمی‌گیرد (13) پس خدا را پاکدلانه فرا خوانید هر چند ناباوران را ناخوش افتد (14) بالابرنده درجات خداوند عرش به هر کس از بندگان که خواهد آن روح [=فرشته] را به فرمان خویش می‌فرستد تا [مردم را] از روز ملاقات [با خدا] بترساند (15) آن روز که آنان ظاهر گردند چیزی از آنها بر خدا پوشیده نمی‌ماند امروز فرمانروایی از آن کیست از آن خداوند یکتای قهار است (16) امروز هر کسی به [موجب] آنچه انجام داده است کیفر می‌یابد امروز ستمی نیست آری خدا زودشمار است (17) و آنها را از آن روز قریب [الوقوع] بترسان آنگاه که جانها به گلوگاه می‌رسد در حالی که اندوه خود را فرو می‌خورند برای ستمگران نه یاری است و نه شفاعت‌گری که مورد اطاعت باشد (18) [خدا] نگاههای دزدانه و آنچه را که دلها نهان می‌دارند می‌داند (19) و خداست که به حق داوری می‌کند و کسانی را که در برابر او می‌خوانند [عاجزند و] به چیزی داوری نمی‌کنند در حقیقت خداست

که خود شنوای بیناست (20) آیا در زمین نگردیده‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنها [زیسته]‌اند چگونه بوده است آنها از ایشان نیرومندتر [بوده] و آثار [پایدارتری] در روی زمین [از خود باقی گذاشتند] با این همه خدا آنان را به کیفر گناهانشان گرفتار کرد و در برابر خدا حمایتگری نداشتند (21) این [کیفر] از آن روی بود که پیامبران‌شان دلایل آشکار برایشان می‌آوردند ولی [آنها] انکار می‌کردند پس خدا [گریبان] آنها را گرفت زیرا او نیرومند سخت‌کیفر است (22) و به یقین موسی را با آیات خود و حجتی آشکار فرستادیم (23) به سوی فرعون و هامان و قارون [اما آنان] گفتند افسونگری شاید است (24) پس وقتی حقیقت را از جانب ما برای آنان آورد گفتند پسران کسانی را که با او ایمان آورده‌اند بکشید و زنان‌شان را زنده بگذارید و [لی] نیرنگ کافران جز در گمراهی نیست (25) و فرعون گفت مرا بگذارید موسی را بکشم تا پروردگارش را بخواند من می‌ترسم آیین شما را تغیر دهد یا در این سرزمین فساد کند (26) و موسی گفت من از هر متکبری که به روز حساب عقیده ندارد به پروردگار خود و پروردگار شما پناه برده‌ام (27) و مردی مؤمن از خاندان فرعون که ایمان خود را نهان می‌داشت گفت آیا مردی را می‌کشید که می‌گوید پروردگار من خداست و مسلما برای شما از جانب پروردگارتان دلایل آشکاری آورده و اگر دروغگو باشد دروغش به زیان اوست و اگر راستگو باشد برخی از آنچه به شما وعده می‌دهد به شما خواهد رسید چرا که خدا کسی را که افراطکار دروغزن باشد هدایت نمی‌کند (28) ای قوم من امروز فرمانروایی از آن شماست [و] در این سرزمین مسلطید و [لی] چه کسی ما را از

بلاى خدا اگر به ما برسد حمايت خواهد كرد فرعون گفت جز آنچه مى بينم به شما نمى نمايم و شما را جز به راه راست راهبر نيستم (29) و كسى كه ايمان آورده بود گفت اى قوم من از [روزي] مثل روز دسته ها [ى مخالف خدا] بر شما مى ترسم (30) [از سرنوشتى] نظير سرنوشت قوم نوح و عاد و ثمود و كسانى كه پس از آنها [آمدند] و [گرنه] خدا بر بندگان [خود] ستم نمى خواهد (31) و اى قوم من من بر شما از روزى كه مردم يكديگر را [به يارى هم] ندا در مى دهند بيم دارم (32) روزى كه پشت كنان [به عنف] باز مى گرديد براى شما در برابر خدا هيچ حمايتگرى نيست و هر كه را خدا گمراه كند او را راهبرى نيست (33) و به يقين يوسف پيش از اين دلايل آشكار براى شما آورد و از آنچه براى شما آورد همواره در ترديد بوديد تا وقتى كه از دنيا رفت گفتيد خدا بعد از او هرگز فرستاده اى را بر نخواهد انگيخت اين گونه خدا هر كه را افراطگر شكاك است بى راه مى گذارد (34) كسانى كه در باره آيات خدا بدون حجتى كه براى آنان آمده باشد مجادله مى كنند [اين ستيزه] در نزد خدا و نزد كسانى كه ايمان آورده اند [مايه] عداوت بزرگى است اين گونه خدا بر دل هر متكبر و زورگويى مهر مى نهد (35) و فرعون گفت اى هامان براى من كوشكى بلند بساز شايد من به آن راهها برسم (36) راههاى [دستيابى به] آسمانها تا از خداى موسى اطلاع حاصل كنم و من او را سخت دروغ پرداز مى پندارم و اين گونه براى فرعون زشتى كارش آراسته شد و از راه [راست] باز ماند و نيرنگ فرعون جز به تباهى نينجاميد (37) و آن كس كه ايمان آورده بود گفت اى قوم من مرا پيروي كنيد تا شما را به راه درست هدايت

کنم (38) ای قوم من این زندگی دنیا تنها کالایی [ناچیز] است و در حقیقت آن آخرت است که سرای پایدار است (39) هر که بدی کند جز به مانند آن کیفر نمی‌یابد و هر که کار شایسته کند چه مرد باشد یا زن در حالی که ایمان داشته باشد در نتیجه آنان داخل بهشت می‌شوند و در آنجا بی‌حساب روزی می‌یابند (40) و ای قوم من چه شده است که من شما را به نجات فرا می‌خوانم و [شما] مرا به آتش فرا می‌خوانید (41) مرا فرا می‌خوانید تا به خدا کافر شوم و چیزی را که بدان علمی ندارم با او شریک گردانم و من شما را به سوی آن ارجمند آمرزنده دعوت می‌کنم (42) آنچه مرا به سوی آن دعوت می‌کنید به ناچار نه در دنیا و نه در آخرت [درخور] خواندن نیست و در حقیقت برگشت ما به سوی خداست و افراط‌گران همدمان آتشند (43) پس به زودی آنچه را به شما می‌گویم به یاد خواهید آورد و کارم را به خدا می‌سپارم خداست که به [حال] بندگان [خود] بیناست (44) پس خدا او را از عواقب سوء آنچه نیرنگ می‌کردند حمایت فرمود و فرعونیان را عذاب سخت فرو گرفت (45) [اینک هر] صبح و شام بر آتش عرضه می‌شوند و روزی که رستاخیز بر پا شود [فریاد می‌رسد که] فرعونیان را در سخت‌ترین [انواع] عذاب درآورید (46) و آنگاه که در آتش شروع به آوردن حجت می‌کنند زیردستان به کسانی که گردنکش بودند می‌گویند ما پیرو شما بودیم پس آیا می‌توانید پاره‌ای از این آتش را از ما دفع کنید (47) کسانی که گردنکشی می‌کردند می‌گویند [اکنون] همه ما در آن هستیم خداست که میان بندگان [خود] داوری کرده است (48) و کسانی که در آتشند به نگهبانان جهنم می‌گویند پروردگارتان را بخوانید تا يك روز از

این عذاب را به ما تخفیف دهد (49) می‌گویند مگر پیامبرانتان دلایل روشن به سوی شما نیاوردند می‌گویند چرا می‌گویند پس بخوانید و[لی] دعای کافران جز در بیراهه نیست (50) در حقیقت ما فرستادگان خود و کسانی را که گرویده اند در زندگی دنیا و روزی که گواهان برپای می‌ایستند قطعاً یاری می‌کنیم (51) [همان] روزی که ستمگران را پوزش طلبی‌شان سود نمی‌دهد و برای آنان لعنت است و برایشان بدفرجامی آن سرای است (52) و قطعاً موسی را هدایت دادیم و به فرزندان اسرائیل تورات را به میراث نهادیم (53) [که] رهنمود و یادکردی برای خردمندان است (54) پس صبر کن که وعده خدا حق است و برای گناهت آمرزش بخواه و به سپاس پروردگارت شامگاهان و بامدادان ستایشگر باش (55) در حقیقت آنان که در باره نشانه‌های خدا بی‌آنکه حجتی برایشان آمده باشد به مجادله برمی‌خیزند در دلهایشان جز بزرگنمایی نیست [و] آنان به آن [بزرگی که آرزویش را دارند] نخواهند رسید پس به خدا پناه جوی زیرا او خود شنوای بیناست (56) قطعاً آفرینش آسمانها و زمین بزرگتر [و شکوهمندتر] از آفرینش مردم است ولی بیشتر مردم نمی‌دانند (57) و نابینا و بینا یکسان نیستند و کسانی که ایمان آورده و کارهای شایسته کرده‌اند [نیز] با [مردم] بدکار [یکسان] نیستند چه اندك پند می‌پذیرید (58) در حقیقت رستاخیز قطعاً آمدنی است در آن تردیدی نیست ولی بیشتر مردم ایمان نمی‌آورند (59) و پروردگارتان فرمود مرا بخوانید تا شما را اجابت کنم در حقیقت کسانی که از پرستش من کبر می‌ورزند به زودی خوار در دوزخ درمی‌آیند (60) خدا [همان] کسی است که شب را برای شما پدید

آورد تا در آن آرام گیرید و روز را روشنی‌بخش [قرار داد] آری خدا بر مردم بسیار صاحب‌تفضل است ولی بیشتر مردم سپاس نمی‌دارند (61) این است خدا پروردگار شما [که] آفریننده هر چیزی است خدایی جز او نیست پس چگونه [از او] بازگردانیده می‌شوید (62) کسانی که نشانه‌های خدا را انکار می‌کردند این گونه [از خدا] رویگردان می‌شوند (63) خدا [همان] کسی است که زمین را برای شما قرارگاه ساخت و آسمان را بنایی [گردانید] و شما را صورتگری کرد و صورتهای شما را نیکو نمود و از چیزهای پاکیزه به شما روزی داد این است خدا پروردگار شما بلندمرتبه و بزرگ است خدا پروردگار جهانیان (64) اوست [همان] زنده‌ای که خدایی جز او نیست پس او را در حالی که دین [خود] را برای وی بی‌آلایش گردانیده‌اید بخوانید سپاس [ها همه] ویژه خدا پروردگار جهانیان است (65) بگو من نهی شده‌ام از اینکه جز خدا کسانی را که [شما] می‌خوانید پرستش کنم [آن هم] هنگامی که از جانب پروردگارم مرا دلایل روشن رسیده باشد و مامورم که فرمانبر پروردگار جهانیان باشم (66) او همان کسی است که شما را از خاکی آفرید سپس از نطفه‌ای آنگاه از علقه‌ای و بعد شما را [به صورت] کودکی برمی‌آورد تا به کمال قوت خود برسید و تا سالمند شوید و از میان شما کسی است که مرگ پیش‌رس می‌یابد و تا [بالاخره] به مدتی که مقرر است برسید و امید که در اندیشه فرو روید (67) او همان کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند و چون به کاری حکم کند همین قدر به آن می‌گوید باش بی‌درنگ موجود می‌شود (68) آیا کسانی را که در [ابطال] آیات خدا مجادله می‌کنند ندیده‌ای [که] تا کجا [از حقیقت]

انحراف حاصل کرده اند (69) کسانی که کتاب [خدا] و آنچه را که فرستادگان خود را بدان گسیل داشته ایم تکذیب کرده‌اند به زودی خواهند دانست (70) هنگامی که غلها در گردنهایشان [افتاده] و [با] زنجیرها کشانیده می‌شوند (71) در میان جوشاب [و] آنگاه در آتش برافروخته می‌شوند (72) آنگاه به آنان گفته می‌شود آنچه را در برابر خدا [با او] شریک می‌ساختید کجایند (73) می‌گویند گمشان کردیم بلکه پیشتر [هم] ما چیزی را نمی‌خواندیم این گونه خدا کافران را بی‌راه می‌گذارد (74) این [عقوبت] به سبب آن است که در زمین به ناروا شادی و سرمستی می‌کردید و بدان سبب است که [سخت به خود] می‌نازیدید (75) از درهای دوزخ درآیید در آن جاودان [بمانید] چه بد است جای سرکشان (76) پس صبر کن که وعده خدا راست است پس چه پاره‌ای از آنچه را که به آنان وعده داده‌ایم به تو بنمایانیم چه تو را از دنیا ببریم [در هر صورت آنان] به سوی ما بازگردانیده می‌شوند (77) و مسلماً پیش از تو فرستادگانی را روانه کردیم برخی از آنان را [ماجرایشان را] بر تو حکایت کرده‌ایم و برخی از ایشان را بر تو حکایت نکرده‌ایم و هیچ فرستاده‌ای را نرسد که بی‌اجازه خدا نشانه‌ای بیاورد پس چون فرمان خدا برسد به حق داوری می‌شود و آنجاست که باطل‌کاران زیان می‌کنند (78) خدا [همان] کسی است که چهارپایان را برای شما پدید آورد تا از برخی از آنها سواری گیرید و از برخی از آنها بخورید (79) و در آنها برای شما سودهاست تا با [سوار شدن بر] آنها به مقصودی که در دلهایتان است برسید و بر آنها و بر کشتی حمل می‌شوید (80) و نشانه‌های [قدرت] خویش را به شما می‌نماید پس کدام يك از آیات خدا را

انکار می‌کنید (81) آیا در زمین نگشته‌اند تا ببینند فرجام کسانی که پیش از آنان بودند چگونه بوده است [آنها به مراتب از حیث تعداد] بیشتر از آنان و [از حیث] نیرو و آثار در روی زمین استوارتر بودند و [لی] آنچه به دست می‌آوردند به حالشان سودی نبخشید (82) و چون پیامبران‌شان دلایل آشکار برایشان آوردند به آن چیز [مختصری] از دانش که نزدشان بود خرسند شدند و [سرانجام] آنچه به ریشخند می‌گرفتند آنان را فروگرفت (83) پس چون سختی [عذاب] ما را دیدند گفتند فقط به خدا ایمان آوردیم و بدانچه با او شریک می‌گردانیدیم کافریم (84) و [لی] هنگامی که عذاب ما را مشاهده کردند دیگر ایمانشان برای آنها سودی نداد نت‌خداست که از [دیرباز] در باره بندگان‌ش چنین جاری شده و آنجاست که ناباوران زیان کرده اند (85)